

Data: 2025-03-13

2025 -03- 07

Katowice,

OKA.I-3.2050.20.2025. MK

Prezydent Miasta Zabrze

ul. Powstańców Śląskich 5/7

41 – 800 Zabrze

Wnioskodawca:

WNIOSEK

o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j, § 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.)

zwraca się z prośbą o udzielenie pisemnej informacji w zakresie stosowania przepisów prawa, tj. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. *o podatkach i opłatach lokalnych* (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm., dalej: „u.p.o.l.”), co do poniższej opisanej sprawy:

Zgodnie z treścią art. 1a u.p.o.l. obowiązującą od 1 stycznia 2025 r. zmieniła się treść definicji ustawowych wymienionych w ustępie 1, tj.:

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, **z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność;**

2) budowla:

a) **obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,**

b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,

c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenia techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,

d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,

e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

– wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie;

2a) obiekt budowlany - budynek lub budowlę, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,

b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne,

c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku – w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci;

2b) roboty budowlane - prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222);

2c) trwałe związanie z gruntem - takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć lub spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu budowlanego na inne miejsce;

3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a;

3a) reklama, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe, szyld - odpowiednio reklamę, tablicę reklamową, urządzenie reklamowe, szyld w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2022 r. poz. 503, 1846 i 2185);

4) działalność gospodarcza - działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570);

5) powierzchnia użytkowa budynku lub jego części - powierzchnię mierzoną po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szybów dźwigowych; za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe;

6) działalność rolnicza - produkcję roślinną i zwierzęcą, w tym również produkcję materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcję warzywniczą, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwo, hodowlę i produkcję materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcję zwierzęcą typu przemysłowego fermowego oraz chów i hodowlę ryb;

7) działalność leśna - działalność właścicieli, posiadaczy lub zarządców lasów w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania - z wyjątkiem skupu - drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia, zwierzyny oraz płodów runa leśnego, a także sprzedaż tych produktów w stanie nieprzerobionym.

Powyższa zmiana w ocenie [REDAKTOWANE] w sposób znaczący zmienia kwestie związane z kwalifikacją obiektów podlegających podatkowi od nieruchomości – dwóch bliźniaczych magazynów na sól drogową, zlokalizowanych na terenie [REDAKTOWANE]

Powyższe magazyny rozmieszczone są w strategicznych punktach sieci drogowej na terenach należących [REDAKTOWANE]. Stanowią one zamknięte i zadaszone, duże obiekty wolnostojące, zapewniające ochronę soli przed zawilgoceniem. Przedmiotowe obiekty w postaci hal o konstrukcji słupowej drewnianej, wykonane są z drewna impregnowanego, z wyjątkiem ław fundamentowych, które to wraz ze ściankami są żelbetowe. Posadzka w halach została pokryta asfaltobetonem a ściany obite są drewnem i skleją wodoodporną.

Magazyny stanowią miejsce do składowania soli, jako materiału wykorzystywanego do zimowego utrzymania nawierzchni jezdni, chodników, zatok autobusowych, miejsc postojowych oraz innych elementów dróg krajowych. Muszą zatem chronić składowaną w niej sól przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi poprzez zapewnienie zadaszenia oraz ścian osłonowych (odpornych na korozję chlorku sodu, uderzenia sprzętem ciężkim oraz wytrzymujące oddziaływanie spiętrzonej przyzmy soli). Konstrukcja magazynu zapewnia ochronę soli przed wodą gruntową, w tym podciąganiem kapilarnym poprzez odpowiedni układ posadzki i warstw izolacji. Dodatkowo, magazyny wyposażone są w instalację wytwornicy solanki.

Główną właściwością magazynów soli jest ich pojemność, tj. jaką ilość soli drogowej można przechowywać w danym magazynie przy charakterystyce kąta nachylenia przyzmy 45 stopni i gęstości soli drogowej 1,35 Mg/m³. Dla przedmiotowych magazynów soli objętych niniejszym wnioskiem objętość to 2 x 2025 m³ co stanowi 2 x 1500 ton.

Przed wejściem w życie 1 stycznia 2025 r. zmiany u.p.o.l., magazyn na sól drogową kwalifikowany był jako budynek zgodnie z uprzednio obowiązującą definicją ustawową: *budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach* (poprzednie brzmienie art. 1a ust. 1 pkt 1). **Aktualnie należy jednak zwrócić uwagę na wyłączenie jakim posługuje się ustawodawca w treści art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.: budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność**".

Dokonując interpretacji powyższej definicji, mamy aktualnie do czynienia z dwoma charakterystycznymi przesłankami, które powinny zostać spełnione, aby uznać że budynkiem według u.p.o.l. nie jest obiekt:

- w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej,
- którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

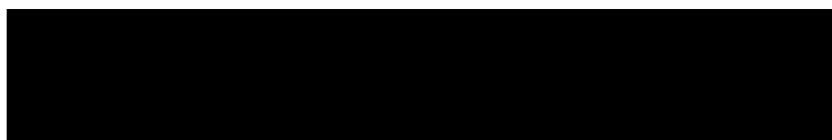
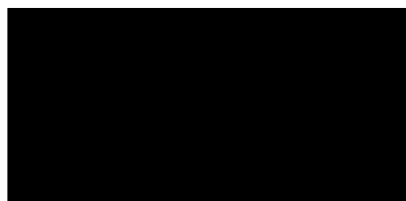
Magazyn na sól drogową spełnia obie te przesłanki – tj. gromadzone są w nim materiały sypkie (sól drogową), a podstawowym jego parametrem jest pojemność (określona w tonach – Mg). Zgodnie z powyższym, w ocenie [REDAKT] magazyn na sól drogową nie stanowi budynku w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.

Skoro magazyn na sól drogową od 1 stycznia 2025 r. nie będzie w rozumieniu u.p.o.l. budynkiem, to przy ocenie jego charakteru należy zwrócić uwagę na nowe brzmienie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a) u.p.o.l., zgodnie z którym budowlą jest a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. W Załączniku nr 4, pod pozycją nr 6 opisane są obiekty: *w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 [tj. „zbiornik wody surowej, hala technologiczna, zbiornik retencyjny wody uzdatnionej, odstojnik wód popłucznych – wchodzące w skład stacji uzdatniania wody”] i poz. 5 [tj. „ stacja zlewna, przepompownia ścieków oczyszczonych, osadnik wstępny, osadnik wtórny, reaktor biologiczny, komora tlenowa, komora rozdziału, komora niedotleniona, komora beztlenowa, zagęszczacz grawitacyjny, instalacja do odwadniania osadów, instalacja do odgazowywania, stacja zagęszczania osadu nadmiernego, stacja dozowania kwasu octowego, zbiornik wyrównawczy cieczy nadosadowej, przepompownia osadu recyrkulowanego i nadmiernego, komora predenitryfikacji – wchodzące w skład oczyszczalni ścieków”]. Według [REDAKT] magazyn na sól drogową spełnia ww. definicję i stanowi budowlę w rozumieniu u.p.o.l.*

[REDAKT] jednocześnie wskazuje, że kwestia kwalifikacji (jako budynku lub budowli) magazynu na sól drogową ma wpływ na zastosowanie innej stawki podatku od nieruchomości zgodnie z u.p.o.l.

W związku z powyższym opisem, [REDAKT] zwraca się niniejszym z zapytaniem:

Czy magazyny na sól drogową zlokalizowane na terenie [REDACTED]
[REDACTED] stanowią budowle w rozumieniu art. 1a,
ust. 1 pkt 2 lit. a) u.p.o.l.?

Prezydent Miasta Zabrze

Zabrze, 09 czerwca 2025 r.

WP-I.310.1.2025

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Zabrze działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.) - dalej o. p. po rozpatrzeniu wniosku z 7 marca 2025 r. (data wpływu - 13 marca 2025 r.) w sprawie wydania indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie zakwalifikowania magazynów na sól drogową znajdujących się na terenie miasta Zabrze jako budowle art. 1a, ust.1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 707)-dalej u.p.o.l.

postanawia:

uznać stanowisko przedstawione przez

Wnioskodawca, we wniosku z dnia 07 marca 2025 r. w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości magazynów na sól drogową – za nieprawidłowe.

Uzasadnienie:

Wnioskiem z 7 marca 2025 r. (data wpływu do urzędu 13 marca 2025 r.) zwróciła się z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu stosowania art. 1a u.p.o.l., w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. Niniejszy wniosek został uzupełniony pismem z 24 kwietnia 2025 r.

Wnioskodawca w złożonym wniosku przedstawiła następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest właścicielem magazynów na sól drogową, zlokalizowanych na terenie miasta Zabrze. Przedmiotowe magazyny środków zimowego utrzymania to dwa identyczne obiekty w postaci hal o konstrukcji słupowej, drewnianej, wykonane z drewna impregnowanego, z wyjątkiem ław fundamentowych, które to wraz ze ściankami są żelbetowe. Posadzka w halach została pokryta asfaltobetonem a ściany obite są drewnem i sklejką wodoodporną. Są obiektami wolnostojącymi, jednokondygnacyjnymi i niepodpiwniczonymi bez wyodrębnionych w środku dodatkowych pomieszczeń.

Wymiary obiektu:

Długość 30 m

Szerokość 12,20 m

Sprawę prowadzi: Beata Grzywa (ZASTĘPCA NACZELNIKA), tel.32 37 33 361

Urząd Miejski, 41-800 Zabrze, ul. Powstańców Śląskich 5-7, www.miastozabrze.pl

Wysokość 1,75-9,30 m z przylegającą wzdłuż dłuższego boku wiatą o wymiarach:

Długość 30 m

Szerokość 5,20 m

Wysokość 5,30 m

Powierzchnia zabudowy ww. hali to 357,30 m², powierzchnia użytkowa 318,02 m², kubatura 3020 m³.

Wnioskodawca wskazał, że oba magazyny służą tylko i wyłącznie do składowania soli (materiału sypkiego) wykorzystywanej do zimowego utrzymania nawierzchni dróg zarządzanych przez [REDAKTOWANE]. Z uwagi na charakterystykę obiektu oraz fakt, że cała posesja jest wykorzystywana na gromadzenie soli, niemożliwe jest aby w obiekcie przechowywane były pojazdy czy inny sprzęt. W każdym z magazynów wydzielone jest pomieszczenie w którym znajduje się instalacja wytwornicy solanki.

[REDAKTOWANE] wyjaśnia również, że główną właściwością magazynów soli jest ich pojemność tj. jaką ilość soli drogowej można przechowywać w danym magazynie przy charakterystyce kąta nachylenia przysmy 45 stopni i gęstość soli drogowej 1,35 Mg/m³. Dla przedmiotowych magazynów soli objętych niniejszym wnioskiem objętość to 2x2025 m³ co stanowi 2x1500 ton.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny zadano następujące pytanie:

Czy magazyny na sól drogową zlokalizowane na terenie miasta Zabrze stanowi budowlę w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 2 lit. a) u.p.o.l.?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem [REDAKTOWANE] magazyny na sól drogową spełniają obie przesłanki zakwalifikowania do kategorii budowli, tj. gromadzone są w nich materiały sypkie – sól drogowa oraz podstawowym jego parametrem jest ich pojemność określona w tonach – Mg. Tym samym magazyny te nie stanowią budynków w rozumieniu art.1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., natomiast spełniają definicję budowli i stanowi budowlę w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 2 lit. a) u.p.o.l.

Stanowisko organu podatkowego:

Na podstawie art. 14j o.p. stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Przedmiotem w rozpatrywanej sprawie jest kwestia zakwalifikowania obiektu budowlanego do jego prawidłowej kategorii tj. budynku czy też budowli, celem jego ewentualnego prawidłowego opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

W tym miejscu należy wyjaśnić, iż zgodnie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane : 1) grunty; 2) budynki lub ich części; 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei art. 1a ust. 1 pkt. 1 u.p.o.l stanowi, że budynek to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność. Natomiast definicję budowli reguluje art. 1a ust. 1 pkt. 2 u.p.o.l. i określa ją jako: a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części

budowlanych, c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych, e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową - wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Należy zwrócić uwagę, iż wprowadzona nowelizacja od 1 stycznia 2025 r. miała za celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z kwalifikowaniem na potrzeby u.p.o.l. obiektów spełniających ustawowe kryteria budynku i jednocześnie zaliczanych obecnie do budowli na gruncie p.b., tj. obiektów typu: zbiorniki, silosy, elewatory lub inne zbiorniki o podobnym gospodarczo charakterze.

Dotychczas zbiorniki oraz silosy i elewatory, bunkry do magazynowania paliw i gazów oraz innych produktów chemicznych są wskazane w ustawie z 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz. U. z 2025, poz.418) dalej p.b. jako budowle. Jednocześnie obiekty te mogą spełniać przesłanki do uznania ich za budynek, tj. gdy są wykonane z użyciem wyrobów budowlanych, są trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadają fundamenty i dach. Kwestia ustalenia, do której kategorii: budynku czy budowli, należy zaliczyć określony obiekt w takich przypadkach, jest obecnie jednym z najczęściej rozstrzyganych sporów podatkowych.

W orzecnictwie sądów administracyjnych dominował pogląd o zasadności kwalifikowania takich obiektów dla celów podatkowych jako budowle, jeżeli ich wyróżniającą się cechą nie jest powierzchnia użytkowa.

Aby jednoznacznie wyeliminować wątpliwości wprowadzono rozwiązanie, które polegało na wykluczeniu z pojęcia budynku obiektów, w których są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, których parametrem technicznym wyznaczającym ich funkcję jest pojemność, nawet wtedy, gdy posiadają wszystkie cechy definicyjne budynku.

W analizowanym stanie faktycznym należy wskazać, że do kwalifikacji magazynu jako budynku konieczna jest dokładna ocena wszystkich cech. Należy ustalić czy obiekt budowlany spełnia szczególne warunki przewidziane wyłącznie dla budynków. Magazyny to obiekty wzniesione w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadające fundamenty i dach, którego podstawowym parametrem technicznym jest ich powierzchnia użytkowa. W tym miejscu należy wskazać, iż w piśmie z 24 kwietnia 2025 r. [REDAKTED] potwierdziła, iż opisane w stanie faktycznym magazyny spełniają ww. kryteria a podane parametry techniczne pozwalają na ustalenie ich powierzchni użytkowej. Z kolei sam fakt magazynowania soli na posadzce tychże hal magazynowych nie może stanowić wyznacznika do wskazania, iż parametrem technicznym wyznaczającym jego funkcję jest pojemność.

Tym samym wskazane w niniejszym wniosku hale magazynowe zdaniem tut. organu podatkowego należy uznać jako budynki zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt. 1 u.p.o.l

Powyższe oznacza, że stanowisko Wnioskodawcy z uwzględnieniem przedstawionego stanu faktycznego zawartego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z 7 marca 2025 r. jest nieprawidłowe.

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku z 7 marca 2025 r. (data wpływu do tut. Urzędu Miasta 13 marca 2025 r.).

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa

Stefana Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Prezydent Miasta Zabrze, Wydział Podatków i Opłat Lokalnych ul. Powstańców Śląskich 5-7 41-800 Zabrze.

pełniąca funkcję
Prezydenta Miasta

dr Ewa Weber

Otrzymują:

1. adresat
2. aa.

Z-ca Naczelnika Wydziału
Podatków i Opłat Lokalnych
Beata Grzywa

Naczelnik Wydziału
mgr Aleksandra Łacinnik